

Leef Hard

Ronald was een hele gewone jongen. Hij kwam uit een normaal gezin, woonde in Groningen, had geen onregelmatigheden in zijn jeugd mee gemaakt, gewoon een normale jongen. Een jongen van 16 in de puberteit. Een puberteit waar van alles in ging gebeuren.

Geld is alles

Op een gegeven moment gingen de vrienden van Ronald naar houseparty's. Gabbermuziek kwam helemaal in, en de jongens waaronder Ronald stroopten elk feest af. Na een paar feesten kwam Ronald erachter dat hij s'ochtends na een avond stevig feesten toch wel erg moe was. Ook zijn vrienden hadden hier last van.

Op een donkere nacht in december waren de jongens weer op weg naar een grote houseparty. Ze zaten met zijn allen in de auto, toen een vriend van Ronald vroeg of ze even bij het benzinestation konden stoppen. Mark zoals hij heette, vroeg of ze even de wc in gingen met zijn allen omdat hij even wat wilde laten zien. In de wc, haalde Mark een klein doorzichtig plastic zakje te voorschijn. Als je niet wist wat het was zou je kunnen denken dat het om paracetamol ging. Maar op deze pilletjes was een klein teken, een duifje ingedrukt. "Met deze pillen gaan we de hele nacht door jongens!", zei Mark. "Gewoon even doorslikken met een slok water", en de jongens deden het, ook Ronald. Toen ze weer in de auto zaten en op weg gingen, kreeg Ronald een enorme energie-impuls. De jongens keken elkaar aan en zagen dat ze strak stonden, zoals dat dan heette.

Aangekomen bij het feest liepen ze langs de bewaking. Ze feestten de hele avond en voelden geen vermoeidheid. Aan het eind van het feest kwam Mark naar Ronald en schreeuwde: "dit hele feest heeft me niets gekost, ik heb zelfs winst gemaakt!". "Hoe dat dan?", zei Ronald. "De pillen die ik verkocht heb op het feest hebben me 550 gulden opgeleverd!". Pillen? Ooh ja die energiegevertjes die Ronald zelf ook gebruikt had. Kon je daar zo veel mee verdienen? Ronald had een bijbaantje daar verdiende hij ongeveer 400 gulden in de maand mee. Maar een avond feesten en meer als een halve rug verdienen, daar had Ronald eigenlijk ook wel oren naar. En zo kwam het dat Ronald op het volgende feest met 50 xtc pillen

Leef Hard is een kort verhaal door Wouter Friso voor de opleiding Kunst & Techniek van de Saxion Hogeschool Enschede. www.wouterfriso.nl

rondliep. Het kostte hem een weekloon, want Mark kon goedkoop aan de energiegevertjes komen. Energiegevertjes, zo noemden de jongens de pillen, xtc klonk ze te hard in de oren. Ook hadden ze op deze manier gelijk door wie er echt achter de energie aan zat en wie er eigenlijk undercover bewaking, of zelfs politie was. Steevast antwoordden ze dan ook op de vraag of ze ook xtc bij zich hadden dat men maar even verder moest vragen.

Van iets naar veel

De eerste avond dat Ronald rondliep met de energiegevertjes verdiende hij 400 gulden, hij verkocht de pillen voor 8 gulden per stuk. Bij het volgende feest verkocht hij er meer dan 100. Mensen zeiden tegen Ronald dat ze nergens zo goedkoop aan zulke "goede shit" kwamen. Ronald had er niets van gedacht, hij kocht nog steeds via Mark zijn pillen in. Na een paar keer pillen verkopen vroegen de feestgangers of Ronald ook "ander spul" had. Ander spul? Nou ja, als hij daar ook mee kon verdienen vond hij het best. Via Mark kon Ronald het "andere spul" ook kopen. Maar zei Mark: "mijn leverancier wil je zien, hij wil weten aan wie hij het verkoopt en of je je financiële verplichting dan na kunt komen". Zo gebeurde het dat Mark en Ronald op een vrijdag avond de binnenstad van Groningen verlieten om naar Eemshaven te rijden. De drugs werden via deze vrij afgelegen en niet erg drukke haven van Europa binnen gesmokkeld vanuit de Oostbloklanden en sporadisch de USA.

In Eemshaven stuurde Mark de auto een klein straatje op. Ze stapten uit. Boven een aftands gebouw waar nog vaag de letters "Jaecobs Vis" te lezen waren, gingen ze naar binnen. Nadat ze de trap hadden genomen naar de eerste verdieping liepen ze een donkere benauwde ruimte in. Aan het einde van de ruimte hing een klein peertje dat knipperend licht gaf. Ronald zag niemand. Het was stil in het gebouw, en Ronald vroeg zich af of er eigenlijk wel iemand was. "Dus jij wil spullen van mij kopen?" hoorde hij plots vanuit het donker. Hij schrok van de krasse stem die het gezegd had.

"Ehm, ja als dat kan?", de onzekerheid was door zijn zenuwen te horen. "Weet je wel wat je doet?" antwoordde de krasse stem en een iele man in zwart pak en plakkerig haar kwam te voorschijn vanuit het donker.

De man stak een sigaret op en bood de jongens ook eentje aan. "Wat ik doe?", zei Ronald zacht. "Ja wat je doet patiënt!", schreeuwde de man terug. "Ik kan geen

Leef Hard is een kort verhaal door Wouter Friso voor de opleiding Kunst & Techniek van de Saxion Hogeschool Enschede. www.wouterfriso.nl

geklungel van een paar kids in mijn organisatie tolereren!". Ronald's strijdlust kwam opzetten en hij antwoordde: "ik wil alleen maar wat cash maken, verder niets". "En hoe dachten wij te gaan betalen?", zei de man. Ronald liep naar de rokende man en gaf hem een grote bruine envelop. De man opende de envelop en leek even verbaasd. "Hmm, dat lijkt me wel in orde", zei hij zacht. Hij gaf Ronald een plastic tas met het logo van een supermarkt keten erop. Ronald zag een wit pakketje in de tas zitten. "Oke dank je", antwoordde Ronald. "We spreken elkaar vast weer", zei de iele man.

De jongens verlieten het pand en reden terug naar huis. Aangekomen op Ronalds kamer, pakten de jongens het witte pakketje uit. Mark strooide het witte poeder dat uit het pakketje kwam, uit op een spiegel die ze van de zus van Ronald gejat hadden. Met een scheermes verdeelde Mark het witte poeder in 20 delen, deze deed Ronald in kleine plastic zakjes. Ze wogen de zakjes en elk bevatte ongeveer 10 gram. De komende tijd verkocht Ronald de zakjes voor 450 gulden per stuk.

De mensen die hij op de feesten had ontmoet belden hem en hij sprak dan met ze af in de stad waar hij de doorgebelde bestelling dan afgaf. Op een dinsdag kwam Ronald uit school, hij zat nu in de vijfde van de Havo en was vorig jaar gezakt voor zijn examen. Het leek erop alsof hij het dit jaar wel zou halen. Ronald kwam thuis, en zijn mobiele telefoon ging. Hij nam op; "met Ronald". Het bleef even stil aan de andere kant. "En?" zei de stem aan de andere kant. Ronald herkende de krasstem van de iele man van wie hij zijn poeder gekocht had. "Hoe bedoel je?" zei Ronald. "Heb je alles verkocht?" vroeg de iele man. "Ja vanmiddag het laatste, wat wil je van me?" antwoordde Ronald, onprettig met de gedachte dat de iele man hem zomaar opbelde. "Kom vanavond weer naar Eemshaven" zei de iele man.

Nog voordat Ronald kon antwoorden had de man opgehangen. "Godverdomme..." dacht Ronald. Ronald belde Mark en zei dat hij hem s'avonds naar Eemshaven moest rijden. S'avonds wachtte Mark in de auto terwijl Ronald met het zweet op zijn voorhoofd naar de eerste verdieping van het aftandse gebouw liep.

Dit keer zit de iele man een sigaret te roken op een stoel onder het lampje. De ruimte was nog net zo bedompt en benauwd als tijdens zijn eerste bezoek. "Ik wil dat je voor mij gaat werken", zei de iele man toen Ronald de ruimte binnen stapte. "Voor je werken? Hoe, wat...". Ronald slikte de laatste woorden bijna in door de spanning. "Relax! Ga zitten", de iele man bood hem een stoel aan die hij vanuit het donker

Leef Hard is een kort verhaal door Wouter Friso voor de opleiding Kunst & Techniek van de Saxion Hogeschool Enschede. www.wouterfriso.nl

naar het licht trok. "Jij en je vrienden hebben de contacten om mijn producten aan de man te brengen, en dat heb ik nodig" zei de iele man. "Ja dat is wel geinig enzo, maar wat schuift dat dan?", antwoordde Ronald. "Meer dan jij op kunt maken, wees maar niet bang" zei de iele man. "Oke, ik kan wel wat geld gebruiken" antwoordde Ronald.

Hij had de laatste tijd veel geld opgemaakt dat hij verdient had. Veel dure kleding, veel stappen, en veel cadeutjes voor zijn vriendinnetjes gekocht. Op die manier had Ronald zichzelf een leefwijze aangepast waarbij hij met gemak in een week 2000 gulden uit gaf, zonder extreem te doen. "Mooi, dat is dan afgesproken" de iele man stak een hand uit en zei: "ik heet trouwens Arie". Ronald nam de hand aan en zei: "Ik Ronald..". Toen Mark Ronald aan zag komen lopen viel hem op dat Ronald een glimlach op zijn gezicht had. "Zo wat ben jij goed gestemd!" zei Mark. "Ja jongen en het mooiste is dat ik je nodig heb" antwoorde Ronald. "Wat dan?" zei Mark. "Wil je wat verdienen? Het kan nu!" zei Ronald.

Alleenzaam

De maanden hierna verkochten de vrienden van Ronald onder leiding van Mark de spullen die Arie aan Ronald leverde. De jongens waren er erg druk mee, en reden op hun scooters heel Groningen door. In de ruimte voor hun helm, hadden ze de spullen verstopt. Ronald hield alle bestellingen bij en ontfermde zich over het opgehaalde geld. Hij hield dit alles bij in een boekje om later rapport uit et kunnen brengen aan Arie.

Arie liet Ronald 40% van de inkomsten houden, wat al snel goed was voor 30.000 gulden per maand. Nadat Ronald, Mark en zijn andere vrienden voor hun verdiensten betaald had bleef daar nog 16.000 gulden van over. Ondertussen ging hij niet meer naar school, maar spijbelde alles wat er maar te spijbelen viel. Met zijn ouders lag hij goed in de knoop en had hij daar dan ook geregeld ruzie over. In het begin ging het allemaal nog vrij vredig.

De "hoe vind je zelf dat het gaat" gesprekjes die hij dan tijdens het eten met ze moest voeren waren nu omgezet in zware verbale ruzie. Op een gegeven moment was Ronald het zat. "Bekijken jullie het maar ik ben weg!", schreeuwde hij het ouderlijk huis door. "Je doet maar en je hoeft nooit meer terug te komen!", schreeuwde zijn vader terug.

Ronald liep door over de Vismarkt naar een van zijn vriendinnen die stuk voor stuk minstens 2 jaar ouder waren dan hijzelf. Door zijn grote postuur en zijn

Leef Hard is een kort verhaal door Wouter Friso voor de opleiding Kunst & Techniek van de Saxion Hogeschool Enschede. www.wouterfriso.nl

uiterlijk vielen oudere meisjes als bosjes voor hem. Bij de Heregracht aangekomen belde hij aan. Ze deed open. "Hai An!", zei Ronald, blij dat hij bij haar kon zijn en niet bij zijn zeikerige ouders. "Hee hoe is het?" zei Annemiek. "Ik..., ik ben uit huis gegaan...", Ronald probeerde zijn emoties in toom te houden. "Ach jongen toch, nou je kan altijd bij mij blijven hoor!" antwoordde Annemiek.

Annemiek was altijd aardig voor hem geweest en al een aantal jaren bevriend met hem. Ze behoorde tot het selecte groepje meisjes dat de jongens gebruikten om de drugs op feesten naar binnen te smokkelen. De organisaties van de feesten hadden na een paar jaar wel door gekregen dat het gebruik van drugs enorm was toegenomen.

De beveiliging en de controles bij de ingang waren sterk vergroot. De jongens hadden toen de vriendinnen van Ronald ingeschakeld om de drugs binnen te krijgen. De meiden drukten de xtc pillen in een reageerbuis in hun vagina.

Ook de poedertjes konden ze tussen hun benen kwijt. Niemand die daar controleerde. Ook Annemiek had dit een paar keer voor Ronald gedaan. Ronald was dan steevast eerst bij haar langsgegaan en na een stevige tongzoen, vingerde hij haar dan tot ze kreunend klaar kwam. De reageerbuis lag dan altijd in zijn buurt, en hij liet die dan in haar nog natte vagina glijden. Samen gingen ze dan naar de feesten waar ze dan met de rest samenkwamen.

Samen...

Ze liepen naar boven naar de kamer waar Annemiek woonde, ze leefde van het geld dat ze door de jongens verdiende, en van haar baan als secretaresse. "Wat is er nou eigenlijk aan de hand?" vroeg Annemiek. "Ik ga uit huis en kom er niet meer terug!" antwoordde Ronald verbitterd.

Hij wist net zo goed als zijn ouders dat hij het verkeerde pad opgeslagen was en dat hem en alleen hem dat te verwijten viel. Hij kon gewoon niet meer zonder dat vele geld, zonder zijn vriendinnen, die trouwens niet van elkaar wisten dat hij ook met de anderen sliep. Soms was het zelfs zo erg dat hij s'ochtends uit bed stapte bij Richel, en 's avonds in bed kroop bij Annemiek of een van de andere vrouwen die hij om zich heen verzameld had. Maar geen probleem, Annemiek wist nergens van en zou ook nergens van weten. Ze was in elk geval gastvrij en zei dat hij eerst maar eens een warme douche moest nemen om zich even op te frissen.

Ronald deed het maar, hij was nu vogelvrij. Geen

Leef Hard is een kort verhaal door Wouter Friso voor de opleiding Kunst & Techniek van de Saxion Hogeschool Enschede. www.wouterfriso.nl

ouderlijk huis waar hij altijd terug kon komen, geen eigen plek meer op deze aarde. Alleen de handel en zijn contacten had hij nog. Toen hij even later geheel opgefrist met alleen een badlaken om zijn lichaam gewikkelt de badkamer uitliep was de rest van het huis in de nacht gehuld.

Pikkedonker. "Wat de fuck is dit nu weer, teringgelul aan me kop.." mompelde Ronald in zichzelf. Vanuit de openstaande slaapkamer was een lichte gloed te zien. Bij het binnen treden van de slaapkamer zag Ronald Annemiek op bed liggen, ze had alleen een donkerblauw, satijnen onderjurkje aan. De hele kamer was verlicht door talloze waxinelichtjes die ze had neergezet. "Ga jij maar eens even liggen" fluisterde ze. Ronald was wel toe aan een verzetje na al het gezeur van de afgelopen weken met zijn ouders.

Ronald ging op zijn buik liggen en Annemiek ging net voor zijn achterste zitten, zodat zijn testikels in het matras van het bed werden gedrukt. Zachtjes begon ze hem te masseren. Toen Annemiek hem in zijn oor begon te likken, had Ronald het niet meer. Hij gooide haar op haar buik en trok haar japon omhoog. Tussen haar benen begon hij te likken en hoorde haar kreunen. Toen ze bijna klaar kwam ging hij op haar liggen en nam haar van achteren.

Annemiek was een van de meisjes waar hij het mee deed, die niet na een keer al verzadigd waren maar vaak de hele nacht door gingen. Ook nu was dat het geval. Ronald pakte uit zijn jaszak een zakje witpoeder en een halve pen, hij stak het uiteinde van de pen in zijn neus en de andere kant in het zakje. Hij snoof eens goed en gaf het gerei toen aan Annemiek. Nadat ze allebei een enorme energiekick kregen, neukten ze elkaar helemaal suf.

De fout

Het was 8 uur s'ochtends toen Ronald wakker werd van Annemiek die opstond. "Ik moet werken, blijf je hier?" zei Annemiek. Ronald was lichtelijk geïrriteerd dat ze hem alleen wou laten na de lange nacht door halen. "Blijf gewoon hier. Bel je baas en zeg dat je helemaal nooit meer komt. Ik zorg vanaf nu voor je" zei Ronald.

"Yeah right! Alsof we samen wonen ofzo?" antwoordde Annemiek. "Ja das best als ik hier kan blijven bij jou zal ik je meer dan genoeg betalen" zei Ronald, die inmiddels alles wel best vond. "Ooh Ron, dat heb ik altijd al gewild, jij hier altijd om me heen! Ooh wat heerlijk, ik ga gelijk bellen!" zei Annemiek. "Ja, ja tis goed, ik ga slapen...". Ronald was doodop en viel al snel in slaap.

Leef Hard is een kort verhaal door Wouter Friso voor de opleiding Kunst & Techniek van de Saxion Hogeschool Enschede. www.wouterfriso.nl

Zo woonde Ronald een tijdje lang bij Annemiek. Hij deed zijn ding, deed nog steeds de zaken zoals hij ze gewent was met Arie en Mark, en de jongens werkten voor hem. Annemiek ging hem een beetje tegenstaan, ze was hem te netjes te precies. Hij had zeker goede sex met haar, maar als hij de rest van haar eigenschappen optelde kreeg hij de kriebels. Als Annemiek de deur uit was om bijvoorbeeld met een vriendin te gaan shoppen, vertrok Ronald vaak naar zijn vrienden. Of hij ging naar Zuid waar nog twee van zijn vriendinnen woonden. Dan neukte hij zich daar de oren van het hoofd en onderhield wat contacten om zijn kanalen in het uitgaansleven veilig te stellen.

Op een gegeven moment begon Annemiek vragen te stellen: "waar was je vanmiddag?". Steevast antwoordde hij dan met: "bij mijn vrienden, hoezo? Doe niet zo moeilijk!". Als zij vroeg: "heb je soms wat te verbergen, ga je soms vreemd?". Antwoordde hij met: "nee, misschien heb jij zelf wel wat te verbergen! Zeg op waar woont hij!". Hij wist dat ze het dan wel zou laten om verder te vragen. Vrouwen zijn toch makkelijk te manipuleren dacht hij dan.

Zo ging het een aantal weken door. Was Annemiek weg, ging Ronald naar zijn andere meisjes. Op een dag kwam hij thuis en zat Annemiek met betraand gezicht hem op te wachten in de keuken. "Waar was je godverrrrdomme?", siste ze van woede. "Ehm, gewoon bij mijn vrienden", antwoorde Ronald, niet geheel oneerlijk. "En wat zit jij te janken?" vroeg hij bits. "Jij was helemaal niet bij je vrienden! Je lag te neuken met een van die.. van die sletten van je!" schreeuwde Annemiek. "Ik weet alles, al dat geneuk achter mijn rug om, al die vrouwen, ik weet ervan!". Ronald was met stomheid geslagen: "hoe,.. wat,.. welke motherfucker heeft me dit..." stamelde hij. "Ik kwam vanmiddag een van je klanten tegen, en die was bereid al je geheimen op tafel te leggen voor 10 gram!" siste Annemiek. "Ik wist niet dat jij zo'n schlemiel was, zo'n hufter, alles achter mijn rug om doen! Gadverdamme! Ik zeg Gadverdamme Ronald! Ik walg van je, en dan wel te bedenken wat ik ondertussen ook allemaal met je hebt uitgespookt!", zei Annemiek terwijl ze op hem afstapte.

Klats! Een klap in zijn gezicht. Ze had hem een klap in zijn gezicht gegeven! Een vrouw had hem geslagen! Op dat moment knapt er iets in Ronald's hoofd. Hij greep haar bij haar polsen en duwde haar naar de grond. Annemiek begoin te gillen. Met zijn ene hand drukte hij haar mond dicht en met de andere hield hij haar polsen vast. Toen hij zijn broek losmaakte en haar rokje omhoog schoof had hij de hand op haar mond losgelaten. Ze schreeuwde het uit: "aaaahh! Wat ga je doen, nee ik wil het niet! Ronald niet doen, nee!".

Leef Hard is een kort verhaal door Wouter Friso voor de opleiding Kunst & Techniek van de Saxion Hogeschool Enschede. www.wouterfriso.nl

Ronald keek haar vol minachting terwijl hij zijn hardgeworden pik in haar schoof. "Dit zal je leren, kutwijf! Ik heb godverdomme de afgelopen tijd voor je gezorgd! Jij kon lekker shoppen met je vriendinnen met het geld dat ik je gaf! Dit kun je krijgen!", siste hij in haar oor terwijl hij haar op haar buik gooide. Hij trok nu haar hele rok omhoog en duwde haar bovenbenen met zijn heupen uit elkaar. Met zijn volle gewicht ging hij op haar liggen. Met een hand om haar polsen en de ander om zijn pik, ramde hij zijn vlees in haar anus. Zo hard hij kon ramde hij door, keer op keer terwijl hij zijn hand inmiddels weer om de mond van Annemiek had geklemt, waar alleen een zacht "hmmm, mmm, aahhmm" vandaan klonk.

Toen hij bijna klaar kwam trok hij zijn pik terug en ging voor Annemiek staan, Haar polsen nog steeds vasthoudend met de ene hand, pakte hij met de andere hand haar kaak en kneep op de hoeken in haar kaakspieren. Ze opende haar mond en hij spoot zijn sperma in haar mond.

Daarna smeerde hij zijn pik die naar stront rook af aan haar haren, en duwde haar achterover. "Fuck you! Trut! Ik wil je nooit meer zien!" schreeuwde Ronald haar na terwijl hij het huis uitstapte. Achter hem hoorde hij Annemiek snikken.

Kom maar

Het was al een meer dan een week geleden toen Ronald's telefoon ging. Het was Arie, of hij 's avonds even In Eemshaven langs wou komen, er was wat mis met de laatste bestelling. "Tuurlijk geen probleem", zei Ronald. Er was zo vaak wat mis met de bestellingen.

Te weinig, teveel, kwaliteitsverschil, hij had alles al eens meegemaakt. Als Arie het daar over had was het niet zo erg, maar als een klant weigerde te betalen omdat de kwaliteit vorige keer niet goed genoeg was volgens hem, dan had Ronald een probleem. Hij werd er als eerste op aangesproken. Vandaar dat hij sinds een paar maanden, naar zoals hij het zelf noemt, "extra overredingskracht" had gekocht.

Deze extra overredingskracht kwam in de vorm van een Italiaans pistool, een 9 mm Beretta. Wanneer klanten niet wilden betalen ging Ronald er naar toe om het probleem op te lossen. Vaak was alleen het laten zien van het wapen al genoeg.

Soms schoot hij een vingerkootje bij iemand af, dan gingen ze alsnog wel om. Zonder het gemerkt te hebben was Ronald bikkelhard geworden. Laatst had hij, nadat het afschieten van twee kootjes geen uitwerking had, iemand eerst tussen zijn benen, en toen in zijn buik geschoten. Een ergere manier is er

Leef Hard is een kort verhaal door Wouter Friso voor de opleiding Kunst & Techniek van de Saxion Hogeschool Enschede. www.wouterfriso.nl

niet om dood te gaan. Vol pijn, hevig bloedend en langzaam. Ronald had het ooit eens op tv gezien dacht hij. Door dit gedrag had hij veel respect onder zijn vrienden en klanten.

Ronald belde Mark die hem die avond naar Eemshaven moest rijden. Sinds het begin reed Mark hem rond. Eerst in de Golf GTI, die Mark zelf bij elkaar had gespaard, later in de supersnelle donkergetinte Subaru Impreza. Een opgevoerd en getuned rallymonster dat gemakkelijk de 250 km per uur overschreed. De auto was een cadeautje van Ronald aan Mark geweest, als blijk van waardering voor zijn loyaliteit. Omdat Ronald geen zin had zijn rijbewijs te halen, moest Mark hem als tegendienst soms ergens heen rijden. Een keer in de maand moest hij bij Arie verslag uit komen brengen, de financiën doornemen, en even bijkletsen. Dit gesprek was van een andere aard. Ronald wist het, waarschijnlijk een klant die uit de weg gewerkt moest worden of even wat verduidelijkt moest worden over de "algemene leveringsvoorwaarden".

Ronald hoorde de toeter van de Subaru onderaan zijn hotelraam klinken. Hij sliep sinds het incident met Annemiek in het Golden Tullip hotel, in de stad. Ronald nam de lift naar beneden, en voelde onder zijn zwart leren jas zijn Beretta in de holster hangen. Een glimlach verscheen op zijn gezicht. "Wij met zijn tweeën zijn een geschikt paar" dacht hij, en even voelde hij een vlaag van genoegdoening door zijn lichaam gaan. Ronald stapte in de wagen en met hoge snelheid reden ze door Groningen. In Eemshaven parkeerde Mark de auto voor de verlepte loods. Boven knipperde het licht van het peertje waar Arie altijd zat. Ronald liep fluitende trap naar de eerste verdieping op en stopte op de laatste tree.

Er was iets mis, hij voelde het. Er hing iets in de lucht in de atmosfeer wat hij hier nog nooit had gevoeld. Hij wist wat het was, de geur van een mannen aftershave die hij niet kende. Zijn werk had hem op alert gemaakt op dit soort dingen en hij trok de Beretta dan ook vanonder zijn jas te voorschijn en laadde hem voorzichtig door. Een zacht en metaalachtig "klikchak" was hoorbaar. Hij trok zijn jas uit en stak die op bezemsteel die in de gang stond. Langzaam liep hij met de bezemsteel naar voren. Toen hij bij de hoek naar de ruimte van Arie kwam stopte hij even. Hij ging op zijn hurken zitten en stak de bezemsteel met de jas boven zijn hoofd. De Beretta had hij in zijn andere hand. Hij hupte in een beweging om de hoek. Een luide knal klonk en hij vuurde op de donkere schaduw die hij vanonder zijn jas waarnam. Een zachte plof klonk. Ronald liep naar de plek en

Leef Hard is een kort verhaal door Wouter Friso voor de opleiding Kunst & Techniek van de Saxion Hogeschool Enschede. www.wouterfriso.nl

ontwaarde het lichaam van een grote man gekleed in donkere kleding. Ronald had hem twee keer in de borst en een keer in het voorhoofd geraakt. "Die is dood, no doubt" mompelde hij in zichzelf. Toen hij zich omdraaide en zijn jas oppakte waar een kogelgat inzat ter hoogte van zijn borst keek hij in de ogen van Arie. "Hee!" klonk Ronald verrast. "Moet je kijken wat een verassing toen ik hier binnen kwam!" al wijzend met de Beretta naar het levenloze lichaam van de man.

Epiloog

Toen hij zich omdraaide stond Arie met een pistool voor hem. De loop gericht tussen zijn ogen. "Wat krijgen we nou!", schreeuwde Ronald. "Ik dacht dat ik je kon vertrouwen, ik dacht dat je secuur te werk ging!" schreeuwde Arie terug. "Man waar heb je het in godsnaam over! En haal die gun voor mijn ogen weg!". Ronald begon zich nu toch echt af te vragen wat er in godsnaam mis was gegaan. Had iemand hem belazerd? Was er een betaling niet binnen gekomen? Ronald zag zweetdruppeltjes op de bovenlip van Arie verschijnen. "Jij bent....., jij bent de goorste zakkenwasser die ik in mijn leven tegen ben gekomen....." siste Arie hem toe. Ronald hield het niet meer: "kerel! wat is er in godsnaam aan de hand?". "Ik ben,... een man net als vele andere. Dat ik dit voor de kost doe heeft niets met mijn verdere leven te maken. Zo ben ik getrouwd, en heb een dochter..., een hele mooie lieve dochter! Eentje die tot voor kort gelukkig was en een appartementje in de stad had! Godverdomme! Ik wist niet eens dat ze samen woonde...." Arie leek in zichzelf gekeerd. Toen hoef hij zijn hoofd weer op en ging verder. "Vorige week kwam ze thuis, helemaal overstuur! En jij... jij! Jij hebt dat op je geweten! Jij hebt haar verkracht, mishandelt en vernedert! Jezus man, wat the fuck dacht je! Waar zaten je hersens! Zoiets doe je iemand niet aan, idioot!

Toen Annemiek vorige week bij hem kwam en vertelde wat er gebeurt was, was Arie ontploft. Het serviesgoed gooide hij stuk, hij veegde alles van tafel. Hij was door het dolle. Zijn vrouw had hem gekalmeerd en hem gesust. Daarna zijn plan getrokken. Ronald moest en zou sterven. Zo kwam het dat Arie hier tegenover hem stond, het pistool tussen de ogen van Ronald gericht. Ronald had Beretta nog steeds in zijn hand naast zijn lichaam. Terwijl Arie het relaas doet over zijn dochter die nu gestoord thuis zit richt Ronald zijn Beretta op Arie. Op het moment dat Arie dit door heeft schiet Ronald.

Leef Hard is een kort verhaal door Wouter Friso voor de opleiding Kunst & Techniek van de Saxion Hogeschool Enschede. www.wouterfriso.nl

Een knal klinkt en als reactie schiet Arie. Ronald valt met een klap neer. De kogel tussen zijn ogen heeft bij hem definitief het licht uitgedaan. Arie kreunt van de pijn als hij ineengezakt aan zijn zij voelt, het bloed gutst eruit. Geschrokken van de schoten rent Mark de kamer binnen. "Wat is er aan de hand?", zegt Mark als hij het lichaam van Ronald en de onbekende man in de schaduw ziet liggen. Arie antwoordde; "blijkbaar heeft de concurrentie het plan gehad om me uit te schakelen. Ronald was hier eerder dan ik. Hij liep naar binnen en werd, in plaats van mij, neer geschoten door die vent daar, en Arie wijst op de man in de schaduw. Ik heb hem neergeschoten maar hij heeft mij ook geraakt..." Een lichte kreun verlaat het lichaam van Arie en Mark pakt Arie in zijn armen en draagt hem naar de Subaru.

Zo snel als de wagen wil, scheurt hij naar het Academisch. Arie overleeft de kogel en benoemt Mark als zijn rechterhand. Iedereen is Ronald vergeten, behalve zijn ouders die op zijn begrafenis verbijsterd naast zijn graf staan. In hun gedachten gaan ze na hoe het zover heeft kunnen komen. Mark heeft nooit de waarheid gekend.

Annemiek is opgenomen bij het Riagg, en heeft na vele uren praten met de psychiater nu weer een redelijk normaal leven. Ze spreekt en ziet de oude vrienden van Ronald nooit meer...